



Arrest

nr. 28.283 van 3 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 2 juni 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 14 mei 2009 waarbij aan verzoekende partij bevel wordt gegeven het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 mei 2009.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van dinsdag 2 juni 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 3 juni 2009 om 07 uur 00 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Pun Mohan Bahadur, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, is het rijk binnengekomen in juni 2004 en heeft zich vluchteling verklaard. Zijn asielaanvraag werd verworpen in november 2006. Op 20 maart 2008 diende verzoeker een aanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Op 15 mei 2009 nam de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van deze aanvraag. Verzoeker diende tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen middels een verzoekschrift strekkende tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op 2 juni 2006.

1.2 Bij een politiecontrole werd verzoeker gearresteerd en op 15 mei 2009 werd hem een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend. Er werd een eerste poging ondernomen om verzoeker te repatriëren op 20 mei 2009. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt :

“(...) artikel 7, eerste lid,1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. (...)”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoekster van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoekster dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoekster aan te tonen dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

2.2. De bestreden beslissing werd op 15 mei 2009 ter kennis gebracht aan verzoeker. In verzoekers verzoekschrift wordt geen enkele verklaring gegeven waarom hij gewacht heeft tot dinsdag 2 juni, 22u11 zaterdag om een verzoekschrift in te dienen tegen een geplande repatriëring op woensdag 2 juni zondag om 10uur. De beoordeling van het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid is een feitenkwestie waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een volle toetsingsbevoegdheid heeft en deze beoordeling geschiedt steeds in concreto. Vermits verzoeker gewacht heeft tot de dag voor zijn repatriëring om zijn verzoekschrift in te dienen terwijl reeds een poging om hem te repatriëren werd ondernomen op 20 mei 2009 heeft hij zelf de hoogdringendheid heeft genegeerd.

2.3. Er is niet voldaan aan de opgelegde voorwaarden zoals voorzien door artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend en negen door:

Mevr. M.-C. GOETHALS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-----------------------	--

Dhr. L. JANS,	toegevoegd griffier.
---------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M.-C. GOETHALS.